

кы-ты си грыжи и веуетны желанія, обаче духъ-тъ, голѣмъ и свободенъ, отива бърже къмъ Баща-та на видѣлинѣ-тѣ, прѣминува въ свѣтъ-тъ на духове-ты, гдѣ-то не съществува ни една тъмнина, ни една нощъ.

5. Ето! какъ всичко е тъй тихо отвѣдъ въ безкрайность-тѣ! колко излегка ся распиляватъ облаци-ти! колко тихо блещи слънце-то!

6. Голѣмый и вѣчный Баща, като единъ изворъ на прѣзобилнѣ и безкрайнѣ любовь, стои верѣдъ тѣхъ, прохлажда и успокоява всичко, и за него не стои ни единъ гробъ.

7. Блаженни сѣ умрѣли-ти! Тѣхъ не гы досяжда вече ни единъ болѣжь. И ако подвигъ-тъ ти и днѣсь още не взѣме край, врѣмя-то ся търкаля бърже, чясъ-тъ на раступяваніе-то ся приближава. И щомъ задремишь, умира и послѣдній болѣжь.

8. Да, страданія-та ти изрядно взѣмать край. Още на пѣтя на отдѣленіе-то ще тя заобиколи тишина-та, жаркый день ще го заключи единъ тихъ вечерень чясъ.

9. Не размѣсвай обаче смъртъ-тѣ на праведныя съ смъртъ-тѣ на грѣшныя.

10. Ты си прочелъ много-пѣти за тѣхъ и онѣхъ: че нѣкой е изгледвалъ тихо смъртъ-тѣ въ очи-ты и че е былъ умрѣлъ въ миръ. И мыслишь, че и ты ще нѣ изгледвашъ съ същю-то несмуценіе, кога-то чясъ-тъ дойде.

11. Обаче на свѣта нѣ ся е открыло какво нѣ-что е настрѣхвало и устрашявало вѣтрѣшныя чело-вѣкъ, кога-то той външно ся е виждалъ тихъ.

12. Тишина-та му негли е была само послѣдне-то дѣйствіе на еднѣ драмѣ, докарана на края благо-